

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

II. Increpatio torporis & negligentiae sacerdotum, ex sancto Gregorio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

ANNO
 CHRISTI
 881.

a regibus consecrari non possunt: & tanto grauius
 pondus est sacerdotum, quam regum, quanto et-
 iam pro ipsis regibus hominum in diuino redditu-
 ri sunt examine rationem: & tanto in humanis re-
 bus regum cura est propensior, quam sacerdotum,
 quanto pro honore & defensione ac quiete sanctæ
 ecclesiæ, ac rectorum & ministrorum ipsius, &
 leges promulgando, ac militando, a rege regum
 est eis curæ onus impositum. Et legimus in sacris Dent. 17.
 historiis, quia cum sacerdotes in regimine regni
 reges vngabant, & diademata capitibus illorum
 imponebant, legem in manibus eis dabant; vt di-
 scerent & scirent qualiter se & subiectos sibi rege-
 re, & sacerdotes Domini honorare debeant. Legi-
 mus etiam in sacra historia, quia Ozias rex præ- 2. Paral. 26.
 sumpsit incensum ponere, (quod non regii, sed
 sacerdotalis erat ministerii) lepra est a Deo per-
 cussus, & de templo a sacerdotibus eiectus, & in
 domo sua est vsque ad mortem reclusus.

II.

Denique si pro salute regis ac reipublicæ mini-
 strorum, & pro ministerio indignitati nostræ
 commisso, in processu aliqua dixerimus, quæ car-
 nalibus animis valeant displicere, (quia medicus sæ-
 pe, quos leni vnguento medicare non potest, per
 amarum poculum confectionis reducit ad hilari-
 tatem sanitatis) ne dicant de nobis quod dictum
 legimus de sedentibus in cathedra Moysis: *Impo-* Math. 23.
nunt onera grauia & importabilia in humeros homi-
num, digito autem suo nolunt ea mouere, nos prius ver-
 bis sancti Gregorii, ex homilia quam de euange-
 Concil. Tom. 24.

lio tractavit tempore Synodi episcoporum, accusamus: quoniam ad exteriora negotia, partim necessitate barbarici timoris, partim negligentia nostri temporis, dilapsi sumus, & aliud ex honore suscepimus, atque aliud officio actionis exhibemus. Ministerium prædicationis relinquimus, & ad pœnam nostram, vt video, episcopi vocamur, qui honoris nomen non virtutem tenemus. Relinquunt namque Deum hi qui nobis commissi sunt, & tacemus: in prauis actibus iacent, & correctionis manum non tendimus: quotidie per multas nequitias pereunt, & eos ad infernum tendere negligenter videmus. Sed quando nos vitam corrigere valeamus alienam, qui negligimus nostram? Curis enim sæcularibus intenti, tanto insensibiliores intus efficimur, quanto ad ea quæ foris sunt studiosiores videmur. Vsu quippe curæ terrenæ a cælesti desiderio obdurefcit animus, & dum ipso suo vsu durus efficitur per actionem sæculi, ad ea emolliri non valet, quæ pertinent ad caritatem Dei: quia dum extraneis actionibus implicamur, ministerium actionis nostræ negligimus. Dei causam relinquimus, ad terrena negotia vacamus: locum sanctitatis accipimus, & terrenis actibus implicamur. Impletum est in nobis profecto quod scriptum est: *Et erit sicut populus, sic sacerdos.* Sacerdos enim non distat a populo, quando nullo vitæ suæ merito vulgi transcendit actionem. Ecce iam pene nulla est sæculi actio, quam non sacerdotes administrent. Quanto autem mundus gladio feriat, quibus quotidie percussioni-

*Iſa. 24.
Oſe 4.*

ANNO
CHRISTI
881.

bus intereat populus, videmus. Cuius hoc nisi nostro præcipue peccato agitur? ecce depopulatae vrbes, euersa castra, ecclesiarum ac monasteria destructa, in solitudinem agri redacti sunt: sed nos pereunti populo auctores mortis existimus, qui esse debuimus duces ad vitam. Ex nostro etenim peccato populi turba prostrata est, quia faciente nostra negligentia ad vitam erudita non est. Pensemus ergo, qui vnquam per linguam nostram conuersi de peruerso suo opere, nostra increpatione correpti pœnitentiam egerunt, quis luxuriam ex nostra eruditione deseruit, quis auaritiam, quis superbiam declinavit. Hic pastores vocati sumus, & cum ante æterni pastoris oculos venerimus, ibi gregem nostra prædicatione conuersum non ducemus. Sed vtinam, si ad prædicationis virtutem non sufficimus, loci nostri officium in innocentia vitæ teneamus.

III.

De honore & cultu Dei, atque sanctarum ecclesiarum, quæ auctore Deo sub ditione & tuitio-
ne regiminis regis nostri consistunt, communiter
verbis eius qui dixit discipulis & apostolis suis, quo-
rum licet indigni vicibus in ecclesia sanguine Chri-
sti redempta fungimur: *Qui vos audit me audit, Luc. 10.*
& qui vos spernit me spernit: non enim vos estis qui lo-
quimini, sed Spiritus Patris vestri qui loquitur in vobis,
domnum nostrum regem monemus, vt sicut tem-
pore antecessorum suorum imperatorum ac regum
excultæ & honoratæ, atque rebus ampliatae fue-
runt, salua æquitatis ratione ita permaneant; &